

Vera Springveer

(1965) is de travestieverschijning van Charles Lückner. Ze begon haar carrière in de jaren tachtig tijdens de legendarische travestieavonden in de Mazzo. Solo treedt ze op met haar show *Queer, bitch, queen* in Akhnaton. Vanaf augustus is ze op de online radiozender *Pingling* te horen met haar eigen programma *We gaan de lucht in!*

ELS QUAEGBEUR

Amsterdam

"Ik ben geboren in de Gerard Doustraat, in dezelfde straat als André Hazes. Het was toen nog echt een arbeidersbuurt. Het klinkt oubollig, maar het had wel een soort Amsterdams gezellige sfeer, iedereen kende elkaar. Ik speelde veel buiten, met mijn rode autopéd. Maar de wijk had ook nadelen. De huizen waren piepklein en er liepen vaak ratten van de markt in de tuin. Als ik dan buiten rondscharrelde, begon mijn moeder snerpend te gillen: Binnenkomen, nu! Er lopen ratten in de tuin!"

Bos en Lommer

"We zijn daarheen verhuisd toen ik zes was. Echt een saaie schijtwijk, maar mijn ouders konden er een vierkamerwoning krijgen, met veel licht en een badkamer. Die hadden we niet in de Gerard Dou. Daar ging ik nog in de teil. Gut, zielighe? Mijn vader was huisschilder, daar maak ik nog steeds dankbaar gebruik van. Mijn moeder was zoiets als koffiejuuffrouw bij een of ander kantoor. Ik had wel een broertje of zusje willen hebben. Het was altijd een beetje stillig in huis. Als er meer kinderen zijn in een gezin is de aandacht ook wat meer gespreid. Het is niet altijd even leuk het oogappeltje te zijn."

Sint Jansschool

"Het was op zich een leuke school, veel gezellige hippimeesters met lang krullend haar en een sjaaltje om hun nek, die gitaar speelden in de klas. Maar ik vond het er vreselijk. Ik ben wat afgepest, volgens mij wist iedereen al dat ik homo was behalve ik zelf. Ik was een beetje een adhd-kind, altijd heel erg nerveus en met een hoog stemmetje. Mijn ouders hebben me op karate gedaan toen ik tien was, daarna sloeg het om. Ik kreeg een grotere waffel en er gebeurde iets met mijn uitstraling waardoor andere kinderen dachten: met hem moet je geen ruzie maken."

Nelly Frijda

"Ik was een lastige kutpuber. Op mijn zestiende ben ik van huis weggegaan. Ik heb eerst bij Nelly Frijda geloged, ik was vriendjes met haar dochter Miranda. Ze woonde in een heel groot huis op de Plantage Middenlaan en daar kon iedereen terecht. Alle dakloze stadskinderen mochten aan Nelly Frijda's grote borst. Daarna ben ik vreselijk de undergroundscene van begin jaren tachtig ingedoken. Kraakpanden, dope, punkbands en overall feestjes. Dat is iets wat we ons nu niet meer kunnen voorstellen in deze stad. Je ging niet wachten om te kijken wat een ander deed maar je ging zelf schilderen, zelf muziek maken. Niet zoals je het leerde op school, maar gewoon klooiën en zien waar je uitkwam."

Zebra

"Het kunstenaarscollectief van Dr. Rat, Peter Pontiac, Diana Ozon en Hugo Kaagman. Ik hobbelde er een beetje bij, gewoon zo'n snotkind van zestien dat ook wat wilde doen. Ik deed mijn eerste travestie-acts tijdens openingen. Ik liep rond met een decolleté vol bonbons en daar mocht iedereen dan een bonbonnetje uitpakken. Het waren vooral krankzinnige tijden met massa's drugs. We woonden in kraakpanden, zoals De Uilenburg. Daar ging elke week wel een bewoner door het lint. Er gingen ook mensen

door Hellun Zelluf, een prachtige stadsmode, die in een caravan bij Artis woonde. Het was een antwoord op de oudere generatie travo's met zware glitterjurken die Shirley Bassey imiteerden. Wij zaten in een alternatiever circuit. We trokken kistjes aan bij een jurk en we zongen zelf in plaats van te playbacken. Die avond sloeg enorm aan. Er liepen vaak veertig totaal verschillende travestieten rond. De één helemaal beeldig en de ander met een klokrok en een snor. Eén keer in de maand deden we de gay datingshow voor potten en potten. Het waren echt dolle tijden."

Homofobie

"Ik hoor de verhalen wel maar ik ben zelf nog nooit uitgescholden. Ik heb een keer meegemaakt dat een taxichauffeur me in travestie-outfit weigerde te vervoeren. Dat vond ik heel erg. Wat mij opvalt, is dat binnen de eigen scene steeds meer sprake van een clubjesgeest waarbij mensen elkaar uitsluiten. Vrouwelijkheid wordt nu bijvoorbeeld gezien als *not done*. Dat vind ik naar. Niet dat ik de hele dag als een hysterisch wijf wil rondlopen, maar we gaan er toch niet moeilijk over doen? Kijk, ik ben van de ge-

oek zo hypocriet. Maar het is gewoon niet mijn ding, ik moet aan iemand kunnen snuffelen en in iemands ogen kijken. Ik weet ook niet hoe ik mezelf moet omschrijven. Vandaag heb ik zwart haar, volgende week ben ik weer blond."

Balzak

"Ik vind dat travestie mag afwijken van het gangbare vrouwelijke beeld. Bij mij mag je geen piemel en ballen zien maar als er een travestiet is die dat geen probleem vindt, moet hij dat lekker doen. Hoe ik ze wegwerk? Meid, dat is een héél ingewikkeld proces, daar kan ik echt niets over loslaten. Ik laat me ook niet fotograferen tijdens het make-uppen. Een goochelaar vertelt toch ook niet waar zijn konijn vandaan komt?"

Girls wanna have fun

"Een band van zestien vrouwen van wie tien zangeressen van verschillend kaliber en met een andere uitstraling. Frederique Spigt zit erbij, nogal een manlijke vrouw, Mieke Stemerink, met die dikke tieten, de dames van Lois Lane, de achtergrondzangeressen van Herman Brood. Ik ben goed met vrouwen, maar ik heb niet het gevoel dat ik een soort homovriend voor hen moet zijn. We gaan niet de PC in en daarna kirrend champagne drinken. Ik ben gewoon *one of the girls*."

Amsterdam

"Nog steeds een leuke stad maar wel een beetje tuffig aan het worden. Vroeger kwamen mensen vanuit de hele wereld hier een week zitten om uit te gaan. Het is een onderschatte economie: die lui brengen ook geld mee! We hoeven niet nog twintig hotels voor gezinnen met kinderen die allemaal leuk op een fiets door de stad gaan zwelken. Uitgaan heeft wel degelijk een waarde. Het wordt gezien als lastig maar het is ook een broeinest van creativiteit."

Gaypride

"Ik vind er niet zo veel aan. Ik vind de aankleding van de boten een beetje suf, een beetje 'gut o gut mensen wat hebben we ons weer uitgesloofd'. En ik word schijtziek van die handtassenmuziek. Sodeflikker toch op met *It's raining men* en *I will survive*. Er mag wel wat meer gerock worden in de gayscene. Die kinderboot vind ik wel weer leuk. Het is toch goed dat die kids zo bijdehand zijn dat ze zich al duidelijk uit durven te spreken?"

Nico Rienks

"Daar heb ik veel mee geroeid vroeger bij de junioren A-klasse. We hebben nog een keer staan zoenen in het boothuis."

www.veraspringveer.com/www.pingling.nl

dood aan een overdosis. Ik zag geregeld iemand liggen van wie ik dacht: goh, wat ziet die ergroen uit. Was-ie al dood. Uiteindelijk ben ik in een totale psychose geraakt. Ik gebruikte zoveel drugs: heroine, speed, blowen. Ik kwam met hangende pootjes bij paps en mams terug; afkicken en opnieuw beginnen. Een wijze maar ook vernederende les. Ik wilde mijn ouders laten zien dat ik het zelf kon. En dan zo hard op je bek gaan."

Club Chique

"Een avond voor en door travestieten in de Mazzo, georganiseerd

La Springveer

"Ik heb haar bedacht met in mijn hoofd het type ordinaire buurvrouw uit de Kinkerstraat, maar dan psychedelisch: een soort buurvrouw on acid. Ze is een pinnige dame. Mensen zijn bang voor haar, vroeger helemaal maar we worden milder met de jaren. Qua looks is ze eigenlijk steeds jonger geworden. Vroeger deed ze pijn aan je ogen, met van dat Schaeap met de vijf pootenhaar, veel fluorescerend bont, veel bloemen. Ze was een soort trippende kerstboom die voorbij kwam huppelen. Tegenwoordig loopt ze er wat bescheidener bij."

neratie die nog gezamenlijk ergens voor moest strijden: aidspreventie, homohuwelijk. Daarna is het te veel doorgesloten in oppervlakkig gefeest met een flesje poppers onder je neus. Het gaat niet meer genoeg over de betrokkenheid bij een gemeenschap."

Internetdaten

"Dat doe ik nooit, vreselijk. Maar ik heb wel een liedje geschreven dat er over gaat en daarom ben ik een keer gaan rondkijken. Toen dacht ik: tja, als je zo loopt te spieken, moet je ook maar even meedoen met een profieltje, anders is het

'Ik ben goed met vrouwen, maar ik heb niet het gevoel dat ik een soort homovriend voor hen moet zijn.'

FOTO'S JAN VAN BREDA

'Vera is soort buurvrouw on acid'